

Onstuitbare opmars van de bedwants

De bedwants gaat de komende jaren een steeds groter probleem worden, zo voorspellen deskundigen. Arts-microbioloog Thecla Hekker: „Dan zeggen ze: heb je haar weer met haar ectoparasieten.”

Esther van der Meer

Een milder klimaat, toenemend internationaal reisverkeer, groeiende resistentie tegen chemicaliën en onwendigheid. Een cocktail van omstandigheden die maakt dat het uitstekend gaat met de bedwants. Precieze cijfers zijn er niet, maar dat deze ectoparasiet – een parasiet die op het lichaam zit, zoals teken en vlooiën – in opmars is, is duidelijk. Bedwantsen zijn overal op te lopen, vaak tijdens een overnachting in hotel, maar ook bij mensen thuis, in bioscopen of ziekenhuizen. De beesten kruipen in rugtassen, koffers of naden van kleren en gaan zo mee naar huis.

„We krijgen steeds meer meldingen, maar hoe groot het probleem precies is, weten we niet”, zegt directeur Nico Vonk van het landelijk kenniscentrum op het gebied van dierplagbeheersing en milieubescherming (KAD). „Cijfers worden niet geregistreerd en er is in Nederland geen meldingsplicht.”

Arts-microbioloog Thecla Hekker van VUmc in Amsterdam is ervan overtuigd dat er steeds meer overlast door bedwantsen ontstaat. „Ik voorspel dat dit heel groot gaat worden. Je ziet het ook met hoofdluis. Met chemicaliën zijn ze steeds lastiger te bestrijden. De beesten worden resistent omdat mensen zelf aan de slag gaan met spuitbussen maar ook omdat er veel onkunde is bij bestrijders.”

Op zichzelf kunnen bedwantsen niet zoveel kwaad. Ze verspreiden geen ziektes. Maar ze zijn wel lastig. Ze leven van mensenbloed en hun beten veroorzaken jeuk. Hekker: „Toch zijn er nog steeds weinig mensen die dit op hun netvlies hebben. Dan zeggen ze: heb je haar weer met haar ectoparasieten.”

De bestrijding van bedwantsen is niet alleen ingewikkeld vanwege de resistentie tegen bestrijdingsmiddelen. Het zijn ook meestersverstoppers. Nico Vonk van het KAD: „Als particulier is er niet aan te beginnen, je moet een gespecialiseerde bestrijder inschakelen. Bedwantsen zitten vaak in en om het bed. Maar ze kunnen ook achter het behang zitten, achter plinten, in stopcontacten, zelfs in de wekkerradio. Je moet ze hebben getraceerd voor je gaat bestrijden.”

Volgens Hekker ligt er een rol weggelegd voor de plaatselijke GGD's. „Hier in Amsterdam wordt dat goed opgepakt. De GGD heeft een meldpunt en geeft informatie en weet welke bestrijders deskundig zijn.” In Groningen geeft de GGD nog geen specifieke voorlichting op het gebied van bedwantsen.

‘Ik voorspel dat dit heel groot gaat worden’

